

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců JUDr. Markéty Fialové a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **M. R.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Tomášem Mravcem
sídlem Hřebíčková 1320/AA, 763 02 Zlín

proti
žalovanému: **Městský úřad Hranice**
sídlem Pernštejnské náměstí 1, 753 01 Hranice

za účasti: **I. D. R.**
bytem X

II. JUDr. D. H.
bytem X

III. Ing. L. H.
bytem X

IV. m. H.
sídlem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2023, č. j. OSUZPD/844/23-2, ve věci společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. V této věci se soud zabýval zákonností společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru ve smyslu § 96a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zejména pak otázkou, zda umístěním a povolením záměru mohl být žalobce přímo dotčen na svém vlastnickém právu ke svým pozemkům a v návaznosti na to, zda byl pro vydání souhlasu nutný jeho souhlas podle § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona.
2. Žalobce je společně s osobou zúčastněnou na řízení I spoluvlastníkem pozemků parc. č. X, XA, XB a st. XC, jehož součástí je rodinný dům (všechny pozemky v tomto rozsudku uvedené se nacházejí v k. ú. X, obec X).
3. Žalovaný na základě žádosti osob zúčastněných na řízení II a III vydal podle § 96a stavebního zákona společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru datovaný dnem 13. 1. 2023, č. j. OSUZPD/844/23-2 (napadené rozhodnutí), kterým byla umístěna a povolena stavba rodinného domu na pozemcích parc. č. XD a XE včetně napojení stavby na technickou a dopravní infrastrukturu. Záměr se stejně jako pozemky žalobce a osoby zúčastněné na řízení I nachází na ulici S. š. v bezprostřední blízkosti pozemní komunikace ležící na této ulici. Jiná přístupová cesta, než kolem pozemků žalobce k záměru nevede. Záměr se nachází v ploše X vymezené Územním plánem města X.
4. Žalobce se domáhá zrušení tohoto souhlasu. V žalobě uvedl, že povoleným záměrem, který je od jeho pozemků vzdálen přibližně 200 m, jsou přímo dotčena jeho práva. Žalobce totiž v dané lokalitě bydlí a má k ní přímý a neprostředkovaný vztah a jakákoliv výstavba v lokalitě (v ploše X) je způsobilá negativně zasáhnout do jeho právní sféry zejména skrze zvýšený provoz, což dle žalobce zdejší soud potvrdil již v rozsudku ze dne 31. 5. 2022, č. j. 63 A 1/2022-98. Při vydání napadeného souhlasu byl žalobce zcela opomenut a dozvěděl se o něm až 27. 3. 2023, kdy mu bylo zaslán žalovaným na základě žádosti o poskytnutí informace. Žalobce uvedl, že povolený záměr je přístupný pouze po pozemní komunikaci na ulici S. š., která předmětnou lokalitu spojuje se zbytkem obce. Jediný příjezd do celé lokality je možný skrze křižovatku ulic S. š. a Zí. Tato křižovatka je velmi nepřehledná. Pozemní komunikace na ulici S. š. není k dalšímu zvýšení dopravní zátěže technicky ani kapacitně přizpůsobena a vzhledem ke své šířce je vhodná sotva pro jednosměrný provoz. Není bezpečná pro vjezd a pohyb nákladních vozidel (zejména vozidel integrovaného záchranného systému a vozidel pro svoz komunálního odpadu). Jak při samotné realizaci, tak následně při budoucím užívání záměru dojde ke zvýšení frekvence dopravy, míry prašnosti a zhoršení už tak špatného technického stavu její vozovky. Také znalecký posudek vypracovaný Ing. K. V. uvádí, že rozšíření individuálního bydlení v ploše X v lokalitě S. š. nelze z důvodu vážných nedostatků na místní a účelové komunikaci provést. Tato komunikace nesplňuje závazná ustanovení předpisů pro směrové uspořádání, šířkové uspořádání a konstrukci vozovky. Ta nesplňuje požadavky vyhlášky upravující přístupovou cestu pro vozidla Hasičského záchranného sboru, včetně chybějícího zákazu stání po celé

délce trasy a pro stavby v zóně při ulici S. š. je nebezpečná. Dále žalobce tvrdil, že ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, legitimně očekával, že bude považován za dotčenou osobu, neboť jej žalovaný u dvou záměrů povolených v dané lokalitě (rovněž rodinných domů umístěných v bezprostředním sousedství záměru povoleného nyní napadeným rozhodnutím) vždy za účastníka řízení považoval. K možnému dotčení svých práv v těchto řízeních žalovaný uvedl, že především ve fázi výstavby může být komunikace na ulici S. š. využívána více než doposud. Podle žalobce měl žalovaný jako dotčené osoby oslovit také další vlastníky pozemků v lokalitě.

5. Dále žalobce namítal, že napadený souhlas vydala oprávněná úřední osoba, která byla vyloučena pro podjatost, nedostatečnost veřejného prostranství okolo pozemní komunikace na ulici S. š. a vadnou dopravní infrastrukturu, nezákonnost závazných stanovisek, vady projektové dokumentace a konečně též nezákonnost Územního plánu města X, s nímž je dle žalovaného záměr v souladu. Současně s žalobou podal i návrh na incidenční přezkum Územního plánu města X, jeho Změny č. 2 a rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 11. 2016, č. j. KUOK 112879/2016, kterým byla v přezkumném řízení část Územního plánu města X zrušena. Řízení o tomto návrhu soud vyloučil do samostatného řízení (sp. zn. 73 A 4/2023).
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že se v napadeném souhlasu zabýval otázkou možného dotčení práv dalších osob. Zkoumal přímé dotčení práv nad míru přiměřenou poměrům a vzal v potaz charakter stavby a její účel. Jedná se o jednoduchou, jednogenerační stavbu pro rodinné účely, která nepředstavuje dlouhodobě významné omezení nad míru přiměřenou místním poměrům, a to ani v souvislosti s její výstavbou. Proto žalovaný dospěl k závěru, že přímo dotčení na svých právech mohou být toliko vlastníci sousedních nemovitostí ve vzdálenosti přibližně do 40 m od záměru, což žalobce není.
7. Osoba zúčastněná na řízení I uvedla, že se s návrhem plně ztotožňuje. Osoby zúčastněné na řízení II a III k věci uvedly, že své pozemky koupily prostřednictvím realitní kanceláře, které důvěřovaly, a neměly důvod si zjišťovat informace. Osoba zúčastněná na řízení IV k žalobě uvedla, že ve všech probíhajících územních řízeních v dané lokalitě řeší s konkrétními žadateli a dotčenými orgány využití a prostorové uspořádání území.
8. Žalobce v replice doplnil, že přímé dotčení na jeho právech způsobuje nepřehlednost a nevhodnost řešení křižovatky ulic S. š. a Z., absence obratiště na konci ulice S. š., jehož účelem by byl bezpečný příjezd a pohyb vozidel Hasičského záchranného sboru, absence výhyben každých 100 až 200 m, nedostatečná šířka pozemní komunikace, absence odvodnění pozemní komunikace a její špatný technický stav. Kolem domu žalobce již nyní projíždí denně desítky aut a nákladní auta, jejichž provoz souvisí s výstavbou domu osob zúčastněných na řízení II a III. Dopravní zátěž se v lokalitě zvyšuje každým postaveným domem, kdy na každý z nich je nutné vzít v úvahu minimálně dvě osobní auta. S intenzitou provozu roste též intenzita prašnosti.

B. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

10. Předně se krajský soud zabýval včasností podané žaloby. Z obsahu žaloby a z vyjádření žalovaného shodně vyplývá, že se žalobce o vydání nyní napadeného souhlasu dozvěděl až dne 27. 3. 2023, kdy si převzal zásilku obsahující předmětný souhlas. Od tohoto okamžiku počala plynout dvouměsíční lhůta pro podání žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 9. 2021, č. j. 1 As 136/2021-29, body 24 a 25). Žalobce podal žalobu dne 14. 4. 2023, tj. včas.
11. Podle § 96a odst. 1 věta první stavebního zákona platí, že *u staveb v působnosti obecného stavebního úřadu, staveb vymezených v § 15 odst. 1 písm. b) až d), staveb vymezených v § 16 odst. 2 písm. d) a odst. 4 lze vydat společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru (dále jen „společný souhlas“), kterým se stavba umísťuje a povoluje*. Odst. 2 téhož ustanovení stanoví, že *podá-li stavebník oznámení záměru podle § 96 a ohlášení stavebního záměru podle § 105 (dále jen „společné oznámení záměru“), vydá stavební úřad společný souhlas, za předpokladu, že jsou splněny požadavky a podmínky § 96 a 105. Ke společnému oznámení záměru stavebník připojí doklady podle § 96 odst. 3 písm. a) až e) a dokumentaci podle povahy záměru uvedenou v § 105 odst. 2 až 6*.
12. Právní úprava společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru logicky odkazuje na zákonné podmínky upravené v souvislosti s územním souhlasem a souhlasem s provedením ohlášeného stavebního záměru. K územnímu souhlasu musí žadatel podle § 96 odst. 3 písm. d) části věty před středníkem stavebního zákona přiložit *souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno*. Souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru může být vydán, pokud žadatel podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona předloží mj. *souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu*. Jestliže stavební úřad zjistí, že záměrem mohou být dotčeny také další osoby než ty, které vyslovily se záměrem svůj souhlas, rozhodne o zahájení společného územního a stavebního řízení (srov. § 96a odst. 5 stavebního zákona).
13. Pokud by stavební úřad vydal předmětný souhlas, aniž by žadatel doložil souhlas všech osob, které mohou být umístěním či prováděním záměru přímo dotčeny na svých věcných právech, tedy danou osobu by z projednávání věci zcela opomenul, dopustil by se závažné procesní vady a již jen z tohoto důvodu by bylo nutné předmětný souhlas zrušit. Jedná se o obdobnou situaci, jako by stavební úřad vedl řízení a opomenul jednat s nějakým účastníkem. Proto se soud bude zabývat předně tím, zda je žalobce osobou, která záměrem osob zúčastněných na řízení II a III mohla být přímo dotčena na svém vlastnickém právu, a měl být proto vyžadován jeho souhlas s umístěním a realizací záměru.
14. Zvýše citovaných ustanovení § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona vyplývá, že při vydání společného územního souhlasu a souhlasu s provedením ohlášeného stavebního záměru je nutné zkoumat možnost přímého dotčení (zejména) vlastnického práva k sousednímu pozemku či stavbám umístěním záměru a jeho prováděním.
15. Žalobci lze přisvědčit v tom, že za sousední pozemek nelze považovat jen pozemek mající společnou hranici s pozemkem, na kterém má stavba vzniknout (tzv. mezující pozemek), nýbrž je sousedství třeba chápat širěji, neboť účinky stavby se neprojevují jen v hranicích stavebního pozemku. Sousedním pozemkem se tedy může rozumět i pozemek, který s plánovanou stavbou bezprostředně nesousedí, ba dokonce může být od

stavby i značně vzdálen (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 As 57/2014-41). Vlastnické právo k tomuto pozemku však musí být záměrem přímo dotčeno.

16. Přímým dotčením práva se rozumí změna poměrů v lokalitě, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnického práva k nemovitosti (srov. rozsudky NSS ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-91, ze dne 22. 7. 2020, č. j. 2 As 267/2019-81). Může se jednat např. o dotčení imisemi ve smyslu § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, tj. stíněním, hlukem, prachem, pachem, kouřem, vibracemi a světlem.
17. Přímé dotčení vlastnického práva může být způsobeno též zvýšenou intenzitou dopravy. K tomuto závěru dospěl NSS v případě stavby odchovny mladého dobytka pro 127 ks dobytka (rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, č. 2932/2013 Sb. NSS), stavby silnice pro výrobně skladovací areál (rozsudek NSS ze dne 13. 11. 2020, č. j. 5 As 270/2019-69), stavby velkoskladu, který měl být denně zásobován přijíždějícími a odjíždějícími kamióny (rozsudek NSS ze dne 11. 4. 2019, č. j. 4 As 17/2019-68) nebo stavby distribučního skladu supermarketu, který by generoval významné zvýšení intenzity dopravy v blízkosti dotčené nemovitosti, a to až v rozsahu stovek nákladních aut denně (rozsudek NSS ze dne 3. 7. 2020 č. j. 4 As 477/2019-38). Z uvedeného vyplývá, že i zvýšení intenzity dopravy musí způsobit zásadní změnu poměrů v lokalitě, která může mít vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnického práva k nemovitosti. Proto je nutné, aby se jednalo o zásadní nárůst dopravy.
18. V nynější věci se dle projektové dokumentace jedná o nepodsklepenou stavbu rodinného domu s jedním nadzemním podlažím o maximální výšce 4,375 m. Zastavěná plocha obytné části činí 144 m², terasy 45 m², skladu a krytého stání cca 48 m². Půdorysné rozměry samotného rodinného domu jsou 18,18 x 16,75 m. Součástí záměru je též stavba oplocení a připojení na vodovod a kanalizaci. Jinak řečeno se jedná o běžnou stavbu rodinného domu.
19. S žalobcem lze souhlasit v tom, že k tomuto domu budou po silnici vedoucí kolem pozemků žalobce jezdit denně nejspíše dva osobní automobily (s přihlédnutím k běžnému způsobu užívání podobných rodinných domů). Dvě vozidla denně rozhodně ale nezpůsobí takový nárůst dopravy a s ní spojených negativních účinků (zejména prašnost, hluk), aby bylo možné uvažovat o přímém dotčení práv žalobce k jeho pozemkům. Jedná se o naprosto nesrovnatelný případ s výše popsány. Krajský soud si je vědom toho, že při výstavbě posuzovaného záměru budou na pozemky osob zúčastněných II a III jezdit také nákladní automobily dovážející materiál na stavbu, ale ani tato skutečnost nemůže způsobit přímé dotčení práv žalobce. Optikou běžné zkušenosti totiž při výstavbě rodinného domu, o jaký nyní jde, nebude kolem domu žalobce projíždět takový počet nákladních aut, který by měl potenciál zásadně změnit poměry v lokalitě, resp. žalobce netvrdil a neprokázal, že by se jednalo o natolik zásadní počet nákladních aut, u kterého by již bylo možné o změně poměrů uvažovat. Rovněž je nutné vzít v úvahu, že tato rušivá okolnost bude trvat po velmi omezenou dobu. Pouhé tvrzení o tom, že kolem domu žalobce budou projíždět nákladní vozidla tak vzhledem k charakteru záměru nemůže obstát. V opačném případě by totiž bylo nutné za účastníka řízení označit každého vlastníka pozemku, kolem kterého projede nákladní automobil vezoucí materiál na stavbu pospaného rodinného domu.
20. Žalobce zmínil též celkové navýšení dopravy v oblasti v důsledku dle něj nevhodné výstavby do nepřipravené lokality, nicméně předmětem tohoto řízení je toliko záměr osob zúčastněných na řízení II a III, nikoliv záměry jiné. Jejich vlivy na okolí proto nejsou pro věc relevantní. To ostatně vyplývá i z § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) stavebního

zákona, které shodně pojednávají o účincích konkrétního záměru. Obecné navýšení provozu v lokalitě v důsledku umožnění výstavby mělo být žalobcem namítáno v procesu pořizování územního plánu. Tam byl však žalobce pasivní.

21. Lze proto uzavřít, že zvýšením frekvence dopravy nemůže být žalobce přímo dotčen na svém vlastnickém právu.
22. Krajský soud má za to, že žalobce nemůže být na vlastnickém právu k jeho pozemkům přímo dotčen ani tvrzenými vadami pozemní komunikace na ulici S. š. a nedostatečným veřejným prostranstvím. Jak již soud naznačil výše, při posuzování toho, kdo může být daným záměrem přímo dotčen, jde o to, jaké účinky bude mít umístění tohoto záměru a jeho realizace. Musí se jednat o účinky spojené s konkrétním záměrem. Žalobce však popisuje okolnosti, které zjevně v dané lokalitě existují dlouhodobě a nyní řešený záměr na jejich existenci nemá žádný vliv, který by se přímo promítl do práv žalobce.
23. Krajský soud nerozumí tomu, jak může být žalobce na svém vlastnickém právu přímo dotčen umístěním či prováděním záměru v důsledku nevyhovujících parametrů křižovatky ulic S. š. a Z. Mezi těmito skutečnostmi soud neshledává příčinnou souvislost. Z tvrzení žalobce vyplývá, že po ulici Z., a tedy i inkriminovanou křižovatkou jezdí vozidla z širokého okolí (ostatní části obce), nejen ta, která vjíždí do ulice S. š. Totéž platí o nevyhovujících rozměrech, technickém stavu komunikace na ulici S. š. a dle žalobce nedostatečném veřejném prostranství. Žalobce patrně může být na svém vlastnickém právu nějakým způsobem dotčen v důsledku nedokonalé, resp. z právního hlediska nevyhovující komunikaci a nedostatečné šíři veřejného prostranství, nicméně není zřejmé, jak se na tom podepisuje nyní řešený záměr. Žaloba v tomto směru neobsahuje žádná tvrzení propojující posuzovaný záměr a dopad do práv žalobce. Posuzovaný záměr ani zjevně není původcem tohoto stavu. Rozhodně též nelze mít za to, že by navýšení dopravy o dva osobní automobily znamenalo tak rapidní navýšení frekvence dopravy, které by mohlo zapříčinit natolik zásadní zhoršení technického stavu komunikace, čímž by mohlo býtasaženo do práva žalobce. Navíc takové dotčení by bylo možné považovat spíše za nepřímé, neboť nemá přímou souvislost s posuzovaným záměrem. Kvalita komunikace by se totiž zhoršovala i při provozu v lokalitě bez realizace nyní řešeného záměru. To ostatně vyplývá z textu žaloby samotné.
24. Také absence obratiště na konci ulice S. š. a absence zákazu stání po celé délce této komunikace nemá návaznost na řešený záměr. Žalobce totiž netvrdí, že v důsledku realizace záměru osob zúčastněných na řízení II a III bude znemožněn příjezd vozidel integrovaného záchranného systému k jeho domu. To zjevně ani není možné, neboť záměr má být umístěn dle tvrzení žalobce až 200 m za domem žalobce. Absence obratiště nemůže mít vliv na práva žalobce ani v důsledku vjezdu vozidel určených ke svozu komunálního odpadu. Žalobce tvrdí, že tato vozidla musí do lokality couvat. Nicméně z jeho tvrzení vyplývá, že se tak děje delší dobu, a nikoliv v důsledku realizace posuzovaného záměru. Jeho realizace způsobí jen to, že tato vozidla budou couvat k žalobci stejně jako dosud a poté budou v couvání pokračovat ulicí za domem žalobce. Změnou tedy bude délka couvání, která se navýší až za domem žalobce. To z povahy věci nemůže mít za následek přímé dotčení práv žalobce. Žalobce nijak nepropojil absenci potřebných výhyben s umístěním a realizací nyní řešeného záměru a dopadem do jeho práv. Z tvrzení žalobce není ani jasné, zda mají být umístěny ještě před jeho domem či až za ním (žalobce uvedl jen vzdálenost 100 až 200 m) a zda vůbec jejich absence může mít reálný vliv na práva žalobce (např. že by se vozidlem nedostal ke svému domu v důsledku vozidel přijíždějících k posuzovanému záměru).

25. Konečně soudu není zřejmé, jaká je příčinná souvislost mezi nedostatečným odvodněním komunikace na ulici S. š. a posuzovaným záměrem. Žalobce netvrdí že by voda stékala z této komunikace na jeho pozemek, a navíc právě v důsledku realizace posuzovaného záměru. Žalobce ve své argumentaci pomíjí, že možnost přímého dotčení vychází z vlivů záměru na okolí, nikoliv z toho, že infrastruktura v okolí záměru nesplňuje dle žalobce náležitosti stanovené právním řádem.
26. Celkově lze říct, že žalobce v žalobě pojmenoval celou řadu nedostatků lokality S. š. nicméně nepopsal jejich návaznost na posuzovaný záměr a přímý dopad do svých práv.
27. Nelze přehlédnout, že námitky žalobce se týkají nedostatků, které má daná lokalita jako celek, čímž je dle žalobce nevhodná k bydlení. Proto také tyto námitky měly zaznít při tvorbě Územního plánu města H., resp. jimi měl žalobce brojit proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, který v přezkumném řízení zrušil část Územního plánu města H., což ve svém důsledku umožnilo výstavbu v lokalitě. Nicméně proti němu nebrojil návrhem na zrušení dle § 101a s. ř. s. a byl pasivní i při samotném přezkumném řízení, o němž se mohl dozvědět z úřední desky.
28. Krajský soud si je vědom toho, že v rozsudku ze dne 31. 5. 2022, č. j. 63 A 1/2022-98 uvedl, že *nemá pochybnost o tom, že navrhovatelé* (pozn soudu: žalobce a osoba zúčastněná na řízení I) *jsou aktivně procesně legitimováni k podání návrhu na přezkum ÚP H. v rozsahu plochy X. Předmětná plocha nepochybně zasahuje do právní sféry navrhovatelů. Jedná se o plochu sousedící přes komunikaci s pozemky ve vlastnictví navrhovatelů (viz výše). Navrhovatelé logicky konsekventně a myslitelně tvrdí, že do jejich vlastnického práva může zasáhnout výstavba nových domů v ploše X, a to zejména skrze zvýšený provoz po komunikaci, která jako jediná spojuje předmětnou plochu s ostatními částmi obce. Zábor zemědělské půdy v ploše X rovněž může zasáhnout do jejich práva na příznivé životní prostředí garantované čl. 35 odst. 1 Listiny.*
29. V tomto rozsudku soud posuzoval *incidenční* návrh na přezkum Územního plánu města H. v rozsahu plochy X. Situace však byla odlišná od té nynější. Uvedený návrh podal žalobce společně s žalobou proti rozhodnutí, kterým byla povolena stavba rodinného domu na pozemcích parc. č. XG a XF, jež se nacházejí v ploše X. Žalobce byl účastníkem společného územního a stavebního řízení. Jelikož v soudním řízení nebyla zpochybněna skutečnost, že žalobce daným záměrem mohl být přímo dotčen na svém vlastnickém právu k jeho pozemkům (zejména ze strany tehdejšího žalovaného), soud se touto otázkou podrobně nezabýval a vycházel z toho, jak danou věc posoudil stavební úřad (ve své podstatě se jednalo o nespornou skutečnost). To se poté promítlo do hodnocení aktivní procesní legitimace k podání incidenčního návrhu na přezkum Územního plánu města H. V nynější věci je přímo předmětem sporu otázka, zda může být žalobce záměrem přímo dotčen, proto se soud touto otázkou velmi podrobně zabýval a dospěl k závěru, že nikoliv.
30. K otázce legitimního očekávání existuje ustálená judikatura NSS, podle které správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činěna do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, č. 1915/2009 Sb. NSS). Nicméně zásada legitimního očekávání účastníka správního řízení nemá v žádném případě absolutní hodnotu a je např. omezena jinými zásadami, jež je v rámci správního řízení správní orgán povinen respektovat. Jednou z těchto

zásad je také zásada zákonnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 Afs 50/2009-233). Proto legitimní očekávání může založit jen taková správní praxe, která je souladná se zákonem (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 5 As 155/2015-35, č. 3444/2016 Sb. NSS nebo ze dne 19. 4. 2017, č. j. 6 As 98/2016-54).

31. Z uvedeného vyplývá, že zásada legitimního očekávání je limitována především zásadou zákonnosti. Účastenství v řízeních upravených ve stavebním zákoně je založeno na možném dotčení věcných práv k sousední nemovité věci. Stavební úřad je povinen v každém řízení zkoumat, zda může být konkrétní osoba takto dotčena a v kladném případě je povinen s ní jednat jako s účastníkem řízení (resp. zohlednit, že je nutný její souhlas s umístěním či realizací stavby v případě tzv. souhlasů). V záporném případě stavební úřad s takovou osobou jednat jako s účastníkem nebude a ani nemůže.
32. Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce nemůže být přímo dotčen nyní řešeným záměrem. I kdyby se ukázala jako pravdivá tvrzení žalobce, že záměry posuzované v řízeních, kterých se žalobce účastnil, byly totožné s tím nynějším, vedle něhož se mají nacházet, pak žalobce neměl být účastníkem řízení ani v případě těchto dalších záměrů. Žalovaný jej tedy mezi účastníky zařadil v rozporu se stavebním zákonem. Z nezákonné praxe stavebního úřadu ovšem žalobci nemohlo vzniknout legitimní očekávání ohledně toho, že bude účasten každého řízení či postupu při povolování dalších staveb v okolí. Ani námitka týkající se legitimního očekávání proto není důvodná.
33. Jelikož žalobcem tvrzené skutečnosti nemohou znamenat přímé dotčení na jeho právech ani kdyby byly prokázány, neprovedl soud důkazy, kterými je chtěl žalobce prokázat. Jedná se o znalecký posudek ze dne 18. 11. 2021, fotografie pozemní komunikace S. š. zachycující příjezd a absenci odvodnění a konečně videozáznam couvajícího popelářského vozu a videozáznam ze dne 10. 4. 2022. Dále se jedná o důkazy týkající účastenství žalobce v jiných řízeních, a to písemné prohlášení ze dne 17. 10. 2022, sdělení žalovaného ze dne 14. 11. 2022, oznámení o zahájení řízení ze dne 24. 7. 2020 a ze dne 15. 12. 2021, námitky žalobce ze dne 7. 1. 2022, odvolání žalobce ze dne 1. 8. 2022 a společné povolení ze dne 15. 7. 2022 (rozsudky zdejšího soudu není nutné k důkazu provádět, neboť jsou soudu známy z úřední činnosti).
34. Ke zbylým námitkám krajský soud uvádí, že účastník v územním (stavebním) řízení (resp. osoba obecně dotčená konkrétním záměrem v případě souhlasů) může namítat jen ty skutečnosti, které se dotýkají jeho práv [srov. § 85 odst. 2 písm. b) a § 109 písm. e) stavebního zákona] a není oprávněn hájit práva třetích osob či dokonce veřejný zájem. To platí i pro aktivní žalobní legitimaci a námitky uplatněné v soudním řízení správním, protože i ve správním soudnictví soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům osob (srov. § 2 s. ř. s.). Námitky, které se nedotýkají právní sféry žalobce totiž nemohou vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, i kdyby byly důvodné (srov. rozsudky NSS ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83, ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 61/2010-98, ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, či ze dne 30. 3. 2017, č. j. 4 As 246/2016-32 nebo nověji ze dne 25. 2. 2022, č. j. 5 As 234/2020-35). Jelikož soud dospěl k závěru, že posuzovaný záměr se nemůže přímo dotknout práv žalobce (jinak řečeno, že se daný záměr žalobce netýká), nezabýval se zbylými námitkami žalobce. Proto také neprovedl zbylé důkazy označené žalobcem (zejména důkazy uvedené u námitek podjatosti a nedostatečné veřejné infrastruktury).

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

35. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud podle § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

36. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
37. O náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. tak, že jim náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jim neuložil žádnou povinnost, při jejímž plnění by jim náklady vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 13. září 2023

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu